

A zenei nevelés: nemcsak a „céhen belüliek” ügye*

Az elmúlt évek során sokszor esett szó az országos (szakmai és nem szakmai) sajtóban, a rádióban elhangzott viták során zenei nevelésünk eredményeiről, gondjairól. E viták, eszmecserék során alapvető és fontos kérdésként vetődött fel: eleget teszünk-e azért, hogy az ifjúság – úgy is mint a leendő felnőtt, valamikor ország-világ gondját viselő nemzedék – minden rétegéhez eljusson az értékes művészet, régmúlt idők és korunk művészi zenéje, a komoly zene.

Hogy lényegében a zenei műveltség terjesztése, idejekorán való megalapozása nemcsak a „céhen belüliek” sokszor egészen köznapi megélhetési és szakmai-hivatásbeli gondja, az eléggé köztudott. Mégsem kapnak talán elég nagy hangsúlyt azok a megnyilvánulások, melyek arról vallanak, hogy művelődéspolitikánk felelős irányítói is fontos kérdésnek tartják általában a művészetek, köztük a zene oktatását, az azokra való nevelést. Itt csak egy példát idézünk: Aczél György, az MSZMP Központ Bizottságának titkára két évvel ezelőtti rádiós vitában mondotta: *„...meggyőződésünk, hogy szocialista ember, teljes, kibontakozott, harmonikus ember nem képzelhető el a művészetek – a zene – bensőségei átélése nélkül.”*

A nevelés és oktatás szempontjából a kérdés akkor merül fel különös élességgel, amikor a fiatalok az értelmi és érzelmi fejlődésük szempontjából oly fontos korból, a tizenéves kor közepére jutnak. Az általános iskola után csak a szakintézetekbe és a gimnáziumi általános tagozatba járók kapnak zenei nevelést. A szakközépiskolák, szakmunkásképzők növendékei csak akkor részesülhetnek zenei nevelésben, ha zeneiskolába is járnak, vagy ha intézetük vezetősége erre valamilyen módon – nagyon bölcsen – lehetőséget ad. Az előző tanévben szép példáját láthattuk a szakmunkástanulók kórustalálkozóján, hogy ezek a fiatalok is meg tudnak szólaltatni értékes, szép műveket (minden különösebb zenei képzettség nélkül is), maguk és mások örömére az énekkarokban. A Bács-Kiskun megyei Intézetek közül a 607-es számú kecskeméti szakmunkásképző iskola mutatott követendő példát.

Ugyancsak a zeneművészet megszerettetését és megismertetését tűzte ki feladatául a Zenepedagógus Szakszervezet ifjúsági bizottsága. Az akcióba bekapcsolódó iskolákat, diákotthonokat a tanév folyamán felkeresik néhány alkalommal, hogy ismertetőkkal, beszélgetésekkel egybekötött hangversenyeken vigyék közelebb az ifjúságot a művekhez és a műveket az ifjúsághoz.

* Petőfi Népe, 1972.11.10., 5. o.

Az Ifjú Zenebarátok Szervezetének – jórészt a fiatalok szervező öntevékenységére alapozva – egyik legfontosabb hivatása, hogy a közép- és főiskolás korúak zenei tájékozódását segítse. Bács-Kiskun megyében jelenleg a bajai, Bányai Júlia szakközépiskolában, Kiskunhalason a Petőfi utcai iskolában, Dunapatajon a zeneiskolában és a kecskeméti Kodály iskolában működik Ifjú Zenebarát csoport.

Kívánatos lenne, ha ez a szép múltú, nemzetközi rangú magyar ifjúsági szervezet a megyében más városokban és községekben is dicsekedhetne egy-egy – vagy méginkább több – jól működő csoporttal. A felnőtt társadalom elismerésével elvi és gyakorlati támogatásával felvirágozhatna, valóban értékes, a társadalom egészére kiható mozgalommá válhatna. méltóan Kodály Zoltánnak az egész népre vonatkozó, demokratikus szellemű tanításához.